

MILUTIN MILANKOVIĆ

NAJZNAČAJNIJI I NAJČUVENIJI SRPSKI NAUČNIK,
МАТЕМАТИČАР, АSTRONOM, KLIMATOLOG, GEOFIЗИČАР,
ГРАЂЕВИНСКИ ИНЖЕНЈЕР I ДОКТОР ТЕХНИЧКИХ НАУКА

Рођење

Миланковић је рођен у угледној српској породици у Даљу, тада селу у Аустроугарској, 28. маја 1879. године, као најстарије, уз сестру близнакињу, од седморо деце.

Школовање

Основно образовање је, због осетљивог здравља, стицао код куће, учећи од приватних учитеља. Касније је уписао и завршио школу у Осијеку, где је потом матурирао у Реалној гимназији. Желео је да студира електротехнику, али, како тај смер на Бечком технолошком институту није постојао, завршио је грађевину, а дипломирао је 1902. године. На Високој техничкој школи у Бечу Миланковић је докторирао у 25. години, 1904. године.

Каријера

Као грађевински инжењер у Бечу, где је првобитно радио, Милутин Миланковић је био један од пионира примене армираног бетона. Миланковић је 1909. године прихватио позив да дође на место ванредног професора Универзитета у Београду, на Катедри за примењену математику. Миланковићева плата ванредног професора била је 10 пута мања од оне коју је имао као инжењер у Бечу, због чега је наставио хонорарно да ради на пројектовање конструкција мостова у Србији. У то време је започео рад на својој теорији о осунчавању Земље и других планета, познатој као **Канон осунчавања Земље**.

Милутин Миланковић је **творац најпрецизнијег календара** до сада. Дужина тропске године износи 365 дана, 5 часова, 48 минута и 46 секунди, док је Миланковић постигао тачност од 365 дана, 5 часова, 48 минута и 48 секунди. На Васељенском сабору у Цариграду 1923. његов календар је прихваћен, али никада није у потпуности био примењен.

После ослобађања из заробљеништва, где је био послат пошто су га као држављанина Србије аустроугарске власти ухапсиле на путу за родни Даљ, са супругом Тринком 1914. одлази у Будимпешту, где се највише бави својом **теоријом климатских промена**, што је познато као **Миланковићеви циклуси**. Миланковићеви циклуси објашњавају појаву ледених доба током геолошке прошлости Земље, као и климатске промене на Земљи које се могу очекивати у будућности.

У Београд се са породицом вратио 1919. године, када бива унапређен и постављен је за редовног професора Београдског универзитета. Године 1924. Миланковић изабран је за **потпредседника Српске академије наука** и ту функцију је обављао у три мандата од 1948. до 1958. године. Од 1948. до 1951. налазио се на **месту директора Астрономске опсерваторије** у Београду, а **Члан Комисије 7** за небеску механику Међународне астрономске уније постао је 1948. године.

Занимљивости

- Милутин Миланковић је доказао да се Марс не може населити, јер је својим прорачунима закључио да су температуре тамо превише ниске да би живот људи какав је на Земљи постојао.
- Миланковић је добио кратер са својим именом, пречника 34 километара на Месецу, затим кратер на Марсу пречника 118 километара и астероид под називом 1605 Миланковић.
- НАСА је Миланковића уврстила у 10 највећих научника који су се бавили проучавањем Земље.
- Миланковић је написао „Кроз васиону и векове“, научни роман чији се делови данас читају у школама у Србији.

Смрт

Милутин Миланковић је преминуо у Београду 12. децембра 1958. године, у 80. години од последица можданог удара. Сахрањан је Даљу.

И за крај

И поред тога што његова препознатљивост и популарност никада није достигла размере једног Николе Тесле или Михајла Пупина, који су своју заслужену славу превенствено стекли у свету, Милутин Миланковић, који је својим научним радом бавио у собици у Капетан Мишином здању на Универзитету у Београду, најцитиранији је и један је од најпризнатијих српских научника на свету.